

รอยรัก ลิขิตทุก

วราธิญ

ຮອຍຮັກ ລືບິຕກຸລ

ພິມ

ວຽາຣ໌ຍູ

รอยรัก ลิขิตกาล

แต่งโดย วรารักษ์

เลขมาตรฐานสากลประจำหนังสือ

ราคา 169 บาท

สงวนลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2558 (ฉบับเพิ่มเติม)

สุธี อึ้งกิจจานุกิจ ที่ปรึกษา

ธัญวลัย กอบจิตวิวัฒน์ บรรณาธิการ

สาโรจน์ นาเจริญ ผู้ช่วยบรรณาธิการ

กรีนมายด์ ทีม กองบรรณาธิการ

ฟ้าวัลย์ ครูฑเพ็ชร พิสูจน์อักษร

จิณณวัตร ตริทิพย์รักษ์ ออกแบบปก

เคเค ทีม ออกแบบรูปเล่ม

จัดจำหน่าย กรีน บู้คส์

1/554 ซ.รามคำแหง 190/2 ถ.รามคำแหง มีนบุรี กรุงเทพฯ 10510

E-mail : greenmindbook@hotmail.com

Facebook : สนพ.กรีนมายด์ ; สำนักพิมพ์ จัสมิน

สามารถซื้อหนังสือของกรีนมายด์และจัสมินได้ที่ Shopee

คำนำ

รอยรัก ลิขิตกาล เป็นหนึ่งในซีรีส์ 'ลิขิตกาล' ที่จะพานุ่มสาวสี่เหล่า
ทัพข้ามภพไปช่วยสมเด็จพระนเรศวรทำศึกในช่วงเสียกรุงครั้งที่หนึ่ง ซึ่ง
เนื้อหาบางส่วนจะอิงประวัติศาสตร์แต่ตัวละครทั้งหมดได้ถูกสมมุติขึ้นมา
เจตนาของผู้เขียน ต้องการจะระลึกถึงพระมหากษัตริย์คุณของบุรพกษัตริย์
ไทย ที่ทรงเสียสละเลือดเนื้อเพื่อแผ่นดิน ให้ลูกหลานได้คงอยู่สืบไป หากมี
เนื้อหาตอนไหนผิดพลาด หรือขาดตกบกพร่องประการใด ผู้เขียนขอภัยไว้
ณ ที่นี้ด้วย

สุดท้ายขอขอบคุณพ่อกับแม่สำหรับวันนี้ ขอคุณแฟนนักอ่านที่
ติดตามกันมา ยินดีต้อนรับเพื่อนๆ ทุกคนค่ะ

ความรักยังคงคงดงามอยู่เสมอ

วราวิญญ

วอช

รัก

ลิขิต

กาล

บทนำ

วันนี้ตรรกวิทย์ตื่นเช้ากว่าทุกวัน เพราะเขาตั้งใจจะไปวัดทำบุญให้
แฟนสาวเหมือนดังเช่นทุกปี โชคดีที่ปีนี้ตรงกับวันหยุดยาว เขาจึง
เดินทางกลับมาเยี่ยมบ้านเกิด และตั้งใจจะไปทำบุญที่ วัดพระศรี-
มหาธาตุวรมหาวิหาร หรือวัดพระพุทธชินราช ซึ่งคนพิษณุโลกเรียกติด
ปากว่า 'วัดใหญ่'

แพรวพรรณจากไปด้วยอุบัติเหตุทางรถยนต์ได้สามปีแล้ว แต่ในความรู้สึกของตรรกวิฑ เธอยังอยู่ในความทรงจำของเขาเสมอ ถ้าไม่มีมัจจุราชมารพากเธอไปในวันนั้น วันนี้พวกเขาคงได้สร้างครอบครัวร่วมกัน และอาจจะมีเจ้าตัวเล็กมาเป็นโซ่ทองคล้องใจแล้ว เมื่อคิดมาถึงตรงนี้ น้ำตาถูกผู้ชายที่รี้นขึ้นมาคล้องขังที่ขอบตา ทว่าเขากล้ากลืนมันเอาไว้ และบอกกับตัวเองเสมอว่า ต้องเข้มแข็งและก้าวเดินต่อไปเพื่อสานฝันของคนรักให้สำเร็จ นั่นก็คือสอบเข้าเป็นนายทหารสัญญาบัตรให้ได้

ร่างสูงเดินลงมาจากห้องพักก็พบกับบ๊าสำลี ซึ่งเป็นญาติคนเดียวที่เหลืออยู่ของเขา จัดเตรียมของทำบุญไว้ให้เสร็จสรรพแล้ว

“ขอบคุณบ๊าสำลีมากๆ ครับที่ช่วยจัดเตรียมของทำบุญไว้ให้ผม” ตรรกวิฑกราบแนบบอกคนเป็นบ๊า ก่อนจะสวมกอดร่างท่วมเอาไว้

“บ๊าเองก็รักหนูแพรวเหมือนลูกสาว ปกติถ้าไม่ใช่วันครบรอบวันตายของหนูแพรว บ๊าก็ทำบุญให้หนูแพรวอยู่เนืองๆ” บ๊าสำลีบอกน้ำเสียงเนิบๆ “รีบไปเถอะแผน เดี่ยวสายกว่านี้คนจะเยอะ ยิ่งเป็นวันอาทิตย์ด้วยอ้อ...ซากลับแวะตลาดซื้อปลานิลมาด้วยละ บ๊าจะนั่งให้ เห็นบ่นว่าอยากกินไม่ใช่หรอ”

“ครับบ๊า งั้นผมไปก่อนนะครับ” พุดจบก็หอบของทำบุญที่บ๊าสำลีจัดไว้บนโต๊ะกินข้าวไว้แนบบอก บ้างก็ถือไว้ แล้วเดินจากไปด้วยรอยยิ้ม ทำให้คนเป็นบ๊าอดยิ้มตามไม่ได้ แต่พอหลานชายลับสายตาไป

บ้ำล่ำลี้ก็ถอนหายใจออกมา นางสงสารหลานชายคนนี้เหลือเกิน นอกจากจะกำพร้าพ่อแม่ตั้งแต่เกิด แพนสาวที่กำลังจะแต่งงานก็มาด่วนจากไป ช่างอาภัพเหลือเกินหลานเอ๋ย...

ตรรกวิทย์ขี่มอเตอร์ไซด์คันเก่ามาจอดที่ลานจอดรถของวัดใหญ่ จากนั้นก็หอบของที่บ้ำล่ำลี้จัดเตรียมไว้ให้เขาไปทำบุญในวัด ใช้เวลานานเขาก็กลับออกมาด้านนอก แล้วเดินมาหยุดยืนที่จุดให้เขารูปหล่อจำลองสมเด็จพระนเรศวรในพระอิริยาบถต่าง ๆ แต่ที่สะดุดตาและถูกใจเขาที่สุดคือทรงประกาศอิสรภาพและกำลังหลังทักษิณทก

เขาสอบถามราคาจากเจ้าหน้าที่และดูเงินในกระเป๋า ก็ต้องเดินจากไปอย่างเสียดาย ไม่ใช่ครั้งแรกที่เขารู้สึกแบบนี้ มันคือทุกครั้งที่มาที่วัดใหญ่ ซึ่งเขาบอกกับตัวเองเสมอว่า ถ้ามีเงินมากพอเมื่อไหร่ สิ่งแรกที่จะทำคือมาเขารูปหล่อจำลองของพระองค์ดำ เพราะปรารถนาที่จะกราบท่านทุกวันก่อนนอนและก่อนไปทำงานเพื่อเป็นสิริมงคลแก่ชีวิต

แน่นอนว่าลูกหลานชาวพิษณุโลกทุกคนล้วนเคารพนับถือพระองค์ดำ และบูรพกษัตริย์องค์อื่นๆ เหนือเกล้า แต่สิ่งที่เป็นแรงบันดาลใจที่ทำให้ตรรกวิทย์สมัครเป็นทหารเกณฑ์ และเข้ารับราชการทหาร ก็คือวีรกรรมอันหาญกล้าของพระองค์ท่าน ที่ต่อสู้กับกองทัพใหญ่ของพม่าจนสามารถมีชัยชนะ ทำให้กรุงศรีอยุธยากลับมาเป็นราชธานีอีกครั้ง หลังจากเป็นเมืองขึ้นมานานถึง ๑๕ ปี

“เฮ้ย! ไอ้แผน มาทำบุญให้เปรหรือวะ ไม่ได้เจอนายตั้งนาน”
กวินนาตร้องทัก เมื่อเห็นเพื่อนรักสมัยมัธยมกำลังเดินออกจากวัด ซึ่งเขามากับน้องสาวฝาแฝด กำลังจะเข้าไปทำบุญในวัดพอดี

“กวิน กานต์ เป็นไงบ้าง สบายดีมั๊ยเพื่อน ฉันเพิ่งเสร็จจากการ
ทำบุญให้เปรนะ” พุดพลางสวมกอดเพื่อนชาย และจับแขนเพื่อนสาว
ด้วยความดีใจ หลังจากที่ไม่ได้พบกันหลายเดือน เพราะต่างฝ่ายต่าง
ทำงานต่างจังหวัด จะกลับบ้านก็ต่อเมื่อมีวันหยุดยาวเท่านั้น

“เราสองคนสบายดี พอดีจะมาทำบุญ และจะเข้าพระนเรศวร
กลับไปบูชาที่กรุงเทพด้วย” กวินนาตตอบ ซึ่งกานต์สาวก็พยักหน้าเห็น
ด้วย

“ฉันก็อยากได้ แต่สู้ราคาไม่ไหว คงต้องเป็นโอกาสหน้า”
ตรรกวิทย์มึนเจียน

“เฮ้ยเพื่อนๆ ทำไมวันนี้โลกกลมจังวะ จู่ๆ ก็มาเจอกันแบบพร้อม
หน้าพร้อมตา” ทวีเดชร้องทักมาแต่ไกล ก่อนจะสวมกอดเพื่อนทั้งสาม
อย่างดีใจ วันนี้เขาตั้งใจมาทำบุญ และตอนบ่ายจะโทรหาเพื่อนๆ ให้มา
กินข้าวเย็นที่บ้านของเขา หลังทราบข่าวจากทุกคนว่าจะกลับบ้านในช่วง
วันหยุดยาว “ฉันก็จะโทรหาพวกนายให้ปาร์ตี้ที่บ้านฉันอยู่พอดี แต่มา
เจอกันเสียก่อน”

“บางทีอาจจะเป็นบุพเพอาละวาด ไม่ใช่โลกกลมหรอก”
กานต์สาวพุดพลางหัวเราะ

“บ้า! บุปผาเขาใช้กับผัวเมียกลับมาเจอกัน ไม่ได้ใช้กับเพื่อน” ทวีเดชมองกันติศา เขาแอบชอบเธอมาตั้งแต่มัธยมแต่ไม่กล้าสารภาพออกไป พอจะรวบรวมความกล้าบอกความนี้ อีกฝ่ายก็มีคนรู้ใจเสียแล้ว มันช่างเป็นความโง่เง่าของเขาจริงๆ ที่เอาแต่กลัวว่าหญิงสาวจะไม่ตอบรับรักเขา ทำให้เสียรักแรกไปอย่างน่าเสียดาย แต่ถึงกระนั้นเขาก็ยังแอบหวังว่าสักวันเธอจะเลิกกับผู้ชายคนนั้น และโอกาสกลับมาเป็นของเขาอีกครั้ง คราวนี้จะไม่วันปล่อยตำรวจสาวให้หลุดมือไปเป็นอันขาด

“เขาเรียกว่าพรหมลิขิตเว้ย” กวินนาถบอกกับทุกคน

“ไม่ใช่ เขาเรียกเจ้ากรรมนายเวรต่างหาก” ตรรกวิทสรุป

“โอ๊ย! ช่างสรรหาจึงนะพวกนาย จะเรียกว่าอะไรก็ช่างเถอะ” หญิงสาวคนเดียวในกลุ่มหัวเราะมองหน้าเพื่อนและพี่ชายฝาแฝด ก่อนพูดต่อ “ว่าแต่เย็นนี้ว่างกันมั๊ย ไปนั่งเล่นบ้านเดชกันดีกว่า” กานติศาเห็นด้วยกับคำชักชวนของทวีเดช เพราะบ้านของชายหนุ่มกว้างขวาง และมีสวนผลไม้ มีที่พักผ่อนหย่อนใจเหมาะแก่การพักผ่อนและสังสรรค์เป็นอย่างมาก

“ได้สิ แล้วฉันจะเอาปลาญึงไปกินด้วย” ตรรกวิทบอกกับทุกคน

“ได้ๆ ฉันว่าง แล้วจะซื้อเหล้าเข้าไปนะ” กวินนาถล่ำกับอีกคน

“ใครมีอะไรก็เอามาแล้วกัน ส่วนฉันจะเตรียมกับแกล้มกับมิกซ์เซอร์ไว้รอ ฮ่าๆ” ทวีเดชบอกกับเพื่อนๆ จากนั้นก็ขอตัวเข้าไปทำบุญในวัดก่อน

“มันจะดีมั๊ยเนี่ย เข้าทำบุญ เย็นกินเหล้า” กานติศาเปรยออกมาเบาๆ

“คิดอะไรมาก ก็แค่นี้สินิดหน่อย” กวินนาถบอกน้องสาว ซึ่งอีกฝ่ายก็ค้อนขยับทันที

“เอาน่าๆ นานๆ เจอกันที ไม่ได้กินกันบ่อยๆ” ตรรกวิทบอกกับเพื่อน ซึ่งทั้งสองพยักหน้าเห็นด้วย “งั้นฉันไปตลาดก่อนนะ จะซื้อปลานิลไปให้บ๊าสลิ้มให้ แล้วตอนเย็นเจอกัน”

“โอเค แล้วเจอกัน” กานติศาโบกมือให้เพื่อน แล้วเดินเข้าไปในวัดกับพี่ชาย

เมื่อเพื่อนๆ ไปแล้ว ตรรกวิทก็หันไปมองที่เต็นท์ให้เขาพระนเรศวรอีกครั้ง อธิษฐานในใจขอให้ตัวเองถูกลอตเตอรี่ เพื่อที่จะได้กลับมาเช่าองค์ดำไปบูชา เมื่ออธิษฐานเสร็จก็เดินไปที่แผงลอตเตอรี่ หวังจะซื้อเลขวันเกิดของคนรัก ทว่ายังไม่ทันถึงก็มีคนมาสะกิดแขนของเขาเสียก่อน

ตรรกวิทหันไปมองชายร่างกำยำ ผิวสีแทน ผมสีดอกเลาด้วยความงง

“มีอะไรหรือครับ”

“หลานอยากจะได้รูปหล่อพระนเรศวรใช่หรือไม่”

“ครับ” ปากรีบตอบรับ แต่ในใจนึกงุนงวนว่าอีกฝ่ายรู้ได้อย่างไร

“ลุงจะให้เช่าในราคา ๑,๒๐๐ บาท แต่มีข้อแม้ว่า หลานจะต้องทำพิธีบูชาพระองค์ท่านในวัน ขึ้น ๑๒ ค่ำ เดือน ๒ ตอนกลางคืน ได้หรือไม่”

ลุงพูดเหมือนรู้จำนวนเงินในกระเป๋าสตางค์ของเขา ซึ่งมีจำนวนพอติดพอดีกับราคาที่ยกฝ่ายว่ามา แต่เขาก็อดคิดมากไม่ได้ว่า ถ้าใช้เงินจำนวนนี้ไปแล้ว จะเอาเงินที่ไหนไว้ใช้จ่ายระหว่างที่เงินเดือนยังไม่ออก

“คือ...” ตรรกวิทไม่รู้จะบอกอย่างไรดี ใจก็อยากได้ เพราะราคาถูกกว่าที่ทางวัดให้เช่าอยู่มาก แต่เขาก็อดเป็นห่วงความเป็นอยู่ของตัวเองไม่ได้ “รูปหล่อที่จะให้เช่า เป็นพระอิริยาบถไหนครับ” ถ้าไม่ตรงใจกับที่เขาต้องการ จะได้ปฏิเสธออกไปอย่างไม่เสียตาย

“ทรงประกาศอิสรภาพและหลังทักษิณทก”

ชายหนุ่มนิ่งงันไปหลายวินาที ก็ตอบตกลง

“พาผมไปดูหน่อยได้มั๊ยครับ”

“รออยู่ตรงนี้ ลุงจะกลับมา”

“นานมั๊ยครับ”

“ชั่วเคี้ยวหมากเหล็ก”¹

ยังไม่ทันที่ตรรกวิทจะได้พูดอะไร ลุงที่อยู่ในเสื้อสีขาวกางขาสั้นลายผ้าขาวม้าก็หายไปราวกับหายตัวได้ เขาคิดว่าชั่วเคี้ยวหมากเหล็ก

¹ ประมาณ ๒๐-๓๐ นาที

นานพอสมควร แต่อะไรบางอย่างก็เหนียวรั้งไม่ให้เขาเดินจากไปไหน ชายหนุ่มกำลังหยิบโทรศัพท์มือถือขึ้นมาดูเวลา ก็เห็นเงาร่างคนมายืนอยู่ตรงหน้า จึงเงยขึ้นมอง และภาพที่เขาเห็นก็สะกดให้ร่างสูงทวดตัวลง นั่งคุกเข่าพร้อมประนมมือไหว้ทันที

“ช่างงดงามเหลือเกิน” เขาพูดเสียงเบาพร้อมมองรูปหล่อพระนเรศวรประทับนั่งบนพระแท่นและกำลังหลังทักษิณาทน ขนาดหน้าตักสิบนิ้วตาไม่กะพริบ

“หลานจะเข้าไปบูชาหรือไม่”

“ครับ” ตรรกวิทหยิบเงินในกระเป๋าส่งให้ ซึ่งอีกฝ่ายก็รับมา และยื่นรูปหล่อพระนเรศวรให้กับชายหนุ่ม “แล้วผมต้องทำพิธีบูชาอย่างไร”

ลุงยื่นกระดาษพับครึ่งใบหนึ่งให้ เมื่อตรรกวิทรับมาเปิดดู ก็เห็นเป็นบทสวดมนต์ที่ไม่คุ้นเคย แต่ก็ไม่ยากเกินที่จะสวดตามบทสวดนั้น

“แค่คืน ขึ้น ๑๒ คำ เดือน ๒ นั้นเท่านั้น”

“ครับ” มันก็คือคืนนั้นนั่นเอง

ตรรกวิทรู้ว่าเขาไม่สามารถไปร่วมสังสรรค์กับเพื่อนๆ ในเย็นนี้ได้ เพราะเขาต้องการทำพิธีบูชารูปหล่อสมเด็จพระนเรศวรก่อนเพื่อความ เป็นสิริมงคล ดังนั้นเมื่อกลับถึงบ้าน จึงรีบโทรไปบอกทวีเดชว่าเขาติดธุระสำคัญ ซึ่งอีกฝ่ายก็ตอบเขามาว่าติดธุระเช่นกัน และเลื่อนงานปาร์ตี้เป็นวันรุ่งขึ้นแทน ชายหนุ่มรู้สึกโล่งอกที่ไม่ใช่ตัวเองฝ่ายเดียวที่ปฏิเสธ เพื่อน

ของเขา ก็ปฏิเสธเช่นกัน และบอกว่าจะเป็นคนโทรไปเลื่อนนัดกับสองพี่น้องฝาแฝดเอง

“แผน ปลานิลอยู่ที่ไหน” บ้าสำลีตะโกนถามมาจากในครัว

“เอ่อ...” ตรรกวิทูตไม่ออก เขาจะบอกอย่างไรดีเพื่อที่จะไม่โดน บ้าสำลีบ่น “ผมไม่กินแล้วครับ บ้า”

“ทำไมล่ะ” บ้าสำลีเดินมาถามหลานชายที่ห้องนั่งเล่น

“ผมไม่อยากให้ บ้าต้องเหนื่อย”

“มันจะเหนื่อยอะไรนักหนา แค่นี้ปลานิล” หญิงสูงวัยทำหน้าจงดุน ทำให้คนเป็นหลานต้องรีบมาสวมกอด

“ไว้ผมกลับมาขอบคุณ บ้าค่อยทำให้ผมกินนะครับ”

“ตามใจ จังก็กินแกงส้มไปแล้วกัน”

“ครับ อะไรที่เป็นฝีมือ บ้า ผมชอบทุกอย่างแหละ” ตรรกวิทูตบอกรัก
เอาใจ

“ไม่ต้องมาปากหวานหรอก เดี่ยวพอมีแฟนใหม่ ก็ลืม บ้า” บ้าสำลีพูดแบบไม่คิดอะไร แต่กระทบใจชายหนุ่มเข้าอย่างจัง เขาไม่โกรธที่ใครจะคิดแบบนี้ เพราะเป็นธรรมชาติของชีวิตมนุษย์ที่จะต้องมีความรักในวันใดก็วันหนึ่ง

“คงยังไม่ถึงวันนั้นง่ายๆ หรอกครับ บ้า ผมยังรัก ยังคิดถึงแพรวอยู่” ชายหนุ่มบอกด้วยน้ำเสียงเรียบเรื่อย แต่คนเป็น บ้ากลับรู้สึกไม่สบายใจกับคำพูดของตัวเอง

“บ๊ายขอโทษนะลูก บ๊ายไม่คิดว่า...” ยังพูดไม่ทันจบ หลานชายก็รีบ
พูดขึ้นมา

“ไม่ต้องขอโทษผมหรอกครับบ๊าย บ๊ายเปรียบเสมือนพ่อกับแม่ของ
ผม ผมไม่เคยคิดแค้น หรือโกรธเคืองบ๊ายเลย ไม่ว่าเรื่องอะไรก็ตาม”

คำตอบของหลานชายตัวน้อยที่ตอนนีโตเป็นหนุ่ม ทำให้บ๊าสำนึก
กระซิบกอดแน่นขึ้น นางรู้ว่าตรรกวิทเป็นคนเช่นไร ไม่ว่าโลกภายนอกจะ
เปลี่ยนแปลงไปมากแค่ไหน แต่หลานของนางยังคงเป็นคนเดิม ที่มีความ
กตัญญูกตเวที่ต่อผู้มีพระคุณและแผ่นดินเสมอ

ตรรกวิทตัดดอกกล้วยไม้ในสวนของบ๊าสำนึกมาใส่แจกัน เพื่อ
นำไปบูชาพระบนหิ้ง และบูชารูปหล่อของพระนเรศวรที่เพิ่งได้มาเมื่อเช้า
ไม่อยากจะเชื่อเลยว่าเขาจะได้ครอบครองรูปหล่อพระองค์ดำที่สวยงามและ
สมบูรณ์แบบในราคาที่ถูกกว่าในวัดเกือบสามเท่าตัว ต้องขอบคุณลุง
ท่านนั้นที่ทำฝันของเขาให้เป็นจริง

ชายหนุ่มตั้งใจว่าเขาจะเริ่มสวดมนต์ในเวลาสองทุ่ม ซึ่งในบท
สวดเขียนกำกับว่าต้องสวดทั้งหมดสิบสองจบ ดูจากความยาวแล้วคงใช้
เวลาเป็นชั่วโมงกว่าจะสวดเสร็จ แต่ไม่เป็นไร เขาจะทำทุกอย่างให้ดีที่สุด

เมื่อถึงเวลาสองทุ่ม ตรรกวิทก็ขึ้นไปนั่งขัดสมาธิบนเตียง หันหน้า
ไปทางรูปหล่อของสมเด็จพระนเรศวรที่วางไว้บนหัวเตียง จากนั้นเขาก็
กราบสามครั้งและเริ่มสวดมนต์ตามบทสวดที่ได้มาอย่างตั้งใจ

สมัยกรุงศรีอยุธยาตอนต้น

ดังนี้

บรรดาศักดิ์ขุนนางในสมัยอยุธยาตอนต้นแบ่งออกเป็น ๘ ระดับ

๑ ออกญา หรือ พระยา

๒ เจ้าหมื่น

๓ พระ หรือ ออกพระ

๔ จัน

๕ หลวง หรือ ออกหลวง

๖ ขุน หรือ ออกขุน

๗ จ่า

๘ หมื่น และ พัน